

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

A doua naștere

Conferința din 29.01.1938 (Paris)

Conferință improvizată (note stenografiate)

Dacă vizitați Fraternitatea noastră din Bulgaria atunci când își face tabăra pe pantele munților Rila, aproape de cele șapte lacuri, veți putea vedea, la ceva distanță de tabără, un izvor care a fost amenajat special. Apa țâșnește dintr-un bloc enorm de stâncă tăiată în formă de proră și curge pe un pat de pietre plate, foarte albe, ce se termină prin două mâini împreunate. Fiecare poate bea din acest izvor de apă pură pe care i-o oferă aceste două mâini... Pe flancul stâng al stâncii este gravată o ancoră, simbolul Fraternității, care este pictată în roșu, iar pe flancul drept se poate citi inscripția următoare:

Frați și surori, tați și mame,
Prietenii și străini,
Profesori și studenți,
Voi toți, servitori ai vieții,
Deschideți-vă inima binelui,
Fiți asemănători unui izvor !

Aproape de această inscripție sunt de asemenea trasate niște figuri geometrice și semene cabalistice despre care vă voi vorbi altă dată.

Cunoașteți toți acest pasaj din Evanghelia lui Ioan unde Iisus îi spune lui Nicodim: “Adevărat, adevărat, zic ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă Împărăția lui Dumnezeu. Iar Nicodim a zis către El: Cum poate omul să se nască, fiind bătrân ? Oare, poate să intre a doua oară în pântecul mamei sale și să se nască ? Iisus a răspuns: Adevărat, adevărat, zic ție: De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu”. Ce înseamnă “a te naște din apă și din Duh” ?...

În antichitate trăia în Ierusalim un înțelept numit Nathan. Când prințul Saladin a pus stăpânire pe oraș, a aflat de existența lui Nathan; l-a chemat la palat și i-a pus șapte întrebări printre care și aceasta: “Care este cea mai bună religie dintre cele trei: iudaică, creștină, islamică?”. Nathan i-a răspuns prințului: “Am să-ți spun o poveste... A fost odată un rege care avea un inel magic ce îi dădea toate puterile, și datorită acestui inel nu avea nici necazuri nici războaie, nici boli în regatul său. Acest rege avea trei fii și, ajuns la bătrânețe, nu știa căruia dintre fii să îi dea inelul magic, pentru că îi iubea în mod egal. Ordonă atunci să i se facă alte două inele asemănătoare primului și le-a amestecat pe toate trei astfel încât nici el nu mai știa care era inelul magic. Îl chemă pe fiul cel mare și îi spuse: “Fiule, te iubesc mult și vreau să-ți dau în secret inelul meu cu o treime din regat”. Procedă la fel și cu ceilalți doi fii ai săi. Regele nu știa căruia dintre fii dăduse inelul magic, dar toți trei și-au închipuit că l-au moștenit.

După câțva timp, regele a făcut o vizită fiilor săi. El a mers mai întâi la cel mai mare și a văzut că poporul său trăia în boli și mizerie. Deci nu fiul cel mai mare avea inelul. Vizită apoi regatul celui de-al doilea fiu; acolo, poporul era copleșit de războaie și necazuri permanente. Nici el nu primise inelul. În sfârșit, când a sosit la cel de-al treilea fiu, a văzut că toți supușii erau bogați, sănătoși, în pace și fericiți. Regele a înțeles atunci că fiul cel mic moștenise inelul magic... Iată, spuse Nathan lui Saladin, cum vei recunoaște unde se găsește adevărata religie: acolo unde domnesc pacea, fericirea, belșugul, înțelepciunea și bucuria”.

Dacă nu vom descoperi adevărul, în pofida Învățăturii ce ne-o dau Marii Maeștri, este pentru că în noi canalele sunt prea astupate pentru a lăsa să circule curenții lumii spirituale. Eram încă foarte tânăr când am înțeles acestea, și iată cum. Eu studiam, citeam mult, munceam, și totuși nu eram satisfăcut pe deplin. Atunci, am postit zece zile. După acest post, am înțeles multe lucruri pe care nu le găsisem niciodată în cărți. Bineînțeles, în primele zile mă simțeam înfometat, dar imediat această senzație a dispărut. În cea de-a treia și a patra zi am avut o sete continuă care n-a făcut decât să se mărească zilele următoare: nu mă gândeam decât la apă; adormit, visam izvoare și râuri de unde beam încontinuu fără a-mi potoli setea. Dar și această sete a încetat. În a șaptea zi, am luat un fruct pe care l-am mirosit... Simțeam că se degajă din el niște miresme atât de subtile, atât de minunate, încât ele mă hrăneau. În ultimile zile, mâncam și beam datorită acestor emanații, și atunci am înțeles că fiecare

plantă, fiecare fruct conține niște elemente subtile, eterice, dar fiind sătui, ghiftuiți, nu putem să le simțim, și cu atât mai puțin să le absorbim. Câte lucruri nu se află în jurul nostru pe care nu le primim fiind prea plini ! Deși ele posedă niște elemente foarte prețioase, trebuie să fim înfometați și însetați ca să le simțim. Or, deseori moțăm ca un om care a mâncat prea mult. Din această cauză suntem lipsiți de o hrană mai subtilă.

Cel care are obiceiul să abuzeze de hrană și băutură, creează încet-încet în el o astfel de stare de obstrucție încât devine somnolent, greoi, toropit. Toate simțurile sale se atenuază, inteligența sa se întunecă, voința sa slăbește, pasiunile sale cresc. La fel se întâmplă și în celelalte planuri. Când ne hrănim prea mult în planurile astral și mental, adică în planurile sentimentelor și gândurilor obișnuite, tot ce este mai subtil în suflet și natură ne scapă și rămâne în afara conștiinței noastre; și chiar dacă toți Marii Maeștri ar veni să ne învețe înțelepciunea lor, nu am înțelege și nu am simți nimic... Tochmai în timp ce posteam, am constatat că puteam să mă dedublez ușor: ieșeam din corpul meu fără dificultate atingând regiuni mai subtile; în timp ce, când am reînceput să mă hrănesc, mi-a fost mai greu.

Micul izvor spune: “Fiți ca mine ! Fiți însuflețiți, sprinteni !”. Da, dragii mei frați și surori, ascultați-l, luați ca model izvorul care curge, dacă nu, veți deveni asemănători mlaștinilor. Dacă izvorul vostru interior se murdărește, se vor produce în voi niște fermentații. Iar când există undeva niște fermentații, știți ce se întâmplă: țânțarii, muștele și tot felul de gânganii încep să mișune; chiar dacă încercați să le vânați, nu-i nimic de făcut, ele se înmulțesc fără încetare. Singura soluție este să asanezi mlaștina și să lași să curgă izvorul, pentru că acolo unde curge un izvor, nu numai că nu există putrefacție, dar arborii cresc, florile înfloresc, păsările cântă, oamenii și animalele vin să-și potolească setea; întreaga natură, chiar și pietrele se bucură.

Veți întreba: “Cum să facem să curgă un izvor în noi ?”. Este foarte simplu, trebuie să iubești. Bineînțeles, îmi veți spune că sunteți îndrăgostiți și că întreaga lume este îndrăgostită. Știu, dar când vorbesc despre iubire, eu subînțeleg o altă iubire. Majoritatea oamenilor care sunt îndrăgostiți recunosc adesea că suferă, că sunt nefericiți. Înseamnă că nu cunosc adevărata iubire. Iubirea care face ființele nefericite nu este adevărata iubire, este o boală. Ceea ce este curios, este că aproape nimeni nu îi scapă. Este ca o epidemie: s-au

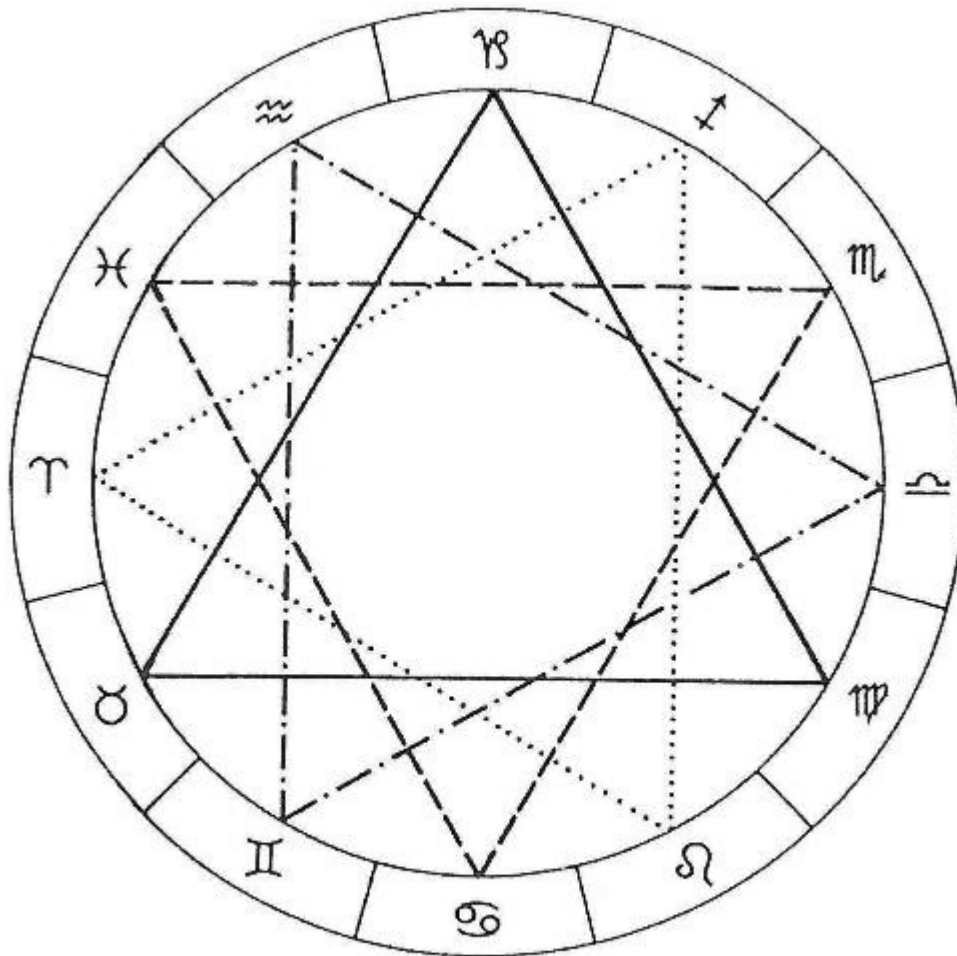
încercat în zadar unele măsuri de protecție, dar mai devreme sau mai târziu ești surprins și apar distrugerile.

În Bulgaria, aveam un prieten care vorbea despre iubire ca despre cel mai frumos lucru din lume. Într-o zi, a venit să mă vadă, cu fața răvășită, întunecată, cu părul în dezordine. Neliniștit, l-am întrebat ce i s-a întâmplat. “Sunt îndrăgostit, spuse el, asta-i tot !”. Iubirea îl făcea nefericit pentru că nu putea poseda obiectul iubirii sale. Dar iubirea despre care vă vorbesc este cu totul altceva, și când apare această adevărată iubire, cea a noului Învățământ, devii vesel, pentru că iubirea este o stare de conștiință minunată ce aduce toate binecuvântările. Când acest izvor țâșnește în noi, apar imediat pomi, flori, animale, oameni, pentru că acolo unde curge apa începe să se dezvolte o întreagă cultură. Da, acolo unde se manifestă adevărata iubire apare o floră, o faună, o întreagă civilizație.

În noi, regatul mineralelor este sistemul osos; regatul vegetalelor este sistemul muscular; regatul animalelor este sistemul circulator; regatul oamenilor este sistemul nervos.

Dacă nu vă nașteți din apă și spirit, nu veți cunoaște Împărăția lui Dumnezeu... Ce sunt apa și spiritul ? În Știința Ezoterică, apa a fost considerată întotdeauna ca principiul feminin, pasiv, iar spiritul, din contră, ca principiul masculin, activ. În ebraică, la apă se spune “maim” și la spirit “ruah”. Ce este curios, dacă se inversează literele, “ruah” devine :aur”: lumina, lumina care a creat lumea. Aceasta este lumina ce o posedă fiecare suflet ca o mică scânteie ieșită din principiul masculin, creator, focul celest. În timp ce apa este principiul feminin, mediatorul plastic, fluidul universal.

Dacă vă nașteți din apă și spirit... Adică, dacă nu vă nașteți din apă și foc... Pentru a vă explica aceste două cuvinte “apă” și “foc”, vă voi vorbi puțin despre astrologie. Cunoașteți cele 12 semne ale zodiacului. Din punct de vedere alchimic ele corespund celor patru elemente: pământ, apă, aer și foc. Există 3 semne pentru fiecare element care sunt repartizate astfel pe cercul zodiacal.

..... Foc galben	--- Apă verde
-.-.- Aer albastru	— Pământ roșu

Observați că semnele aparținând aceluiași element sunt plasate în cele trei vârfuri ale unui triunghi echilateral. Triunghiul pământului este format de semnele Taur ♉, Fecioară ♍ și Capricorn ♏. Triunghiul apei, de semnele Rac ♋, Scorpion ♏ și Pești ♉. Triunghiul aerului, de semnele Gemeni ♊, Balanță ♎ și Vărsător ♒. Triunghiul focului, de semnele Berbec ♈, Leu ♌ și Săgetător ♏. Nu vom vorbi astăzi despre toate combinațiile ce se pot face cu aceste patru triunghiuri în toate domeniile vieții; ne vom opri numai asupra triunghiului apei și focului.

Să spunem la început că, în mod tradițional, fiecare semn zodiacal corespunde unei părți din corpul omenesc.

♈	cap	♏	rinichi
♉	gât	♍	organe genitale
♊	plămâni	♌	coapse
♋	piept-stomac	♎	genunchi
♌	inimă	♏	pulpe
♍	intestine	♐	picioare

Se pot prezenta deci cele două triunghiuri de apă și foc în acest fel (a se vedea pag. 7, fig. 1 și 2).

Un triunghi este identic cu secțiunea dreaptă a unei prisme triunghiulare, și după cum știți, prisma descompune lumina albă în șapte culori (fig. 8, pag. 10). Acest fenomen al descompunerii luminii de către prismă este bazat pe trei numere foarte semnificative: 1, 3, 7. Numărul 1 reprezintă fascicolul de lumină care cade pe una din fețele prisme; numărul 3 reprezintă prisma însăși cu cele trei fețe ale sale, iar numărul 7 reprezintă culorile răspândite de prismă.

Dacă aruncăm acum o privire asupra anumitor funcții ale organismului vom vedea că fiecare reproduce acest fenomen al descompunerii luminii de către prismă (A se vedea conferința: „Prisma, imagine a omului”. Opere complete, Vol. 10, cap. XII). De exemplu, atunci când ne hrănim, mâncarea reprezintă fascicolul luminos (1) care cade pe prismă, stomacul (3) pentru a da cele 7 culori, adică cele 7 forțe care sunt apoi distribuite în corp. Regăsim în mod egal același fenomen în respirație, cu aerul pe care îl inspirăm (1), plămâni (3) și cele 7 forțe care sunt distribuite în organism prin respirație.

Fig. 1

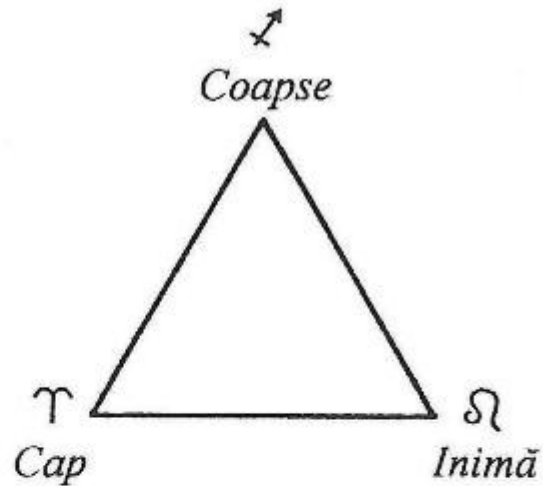
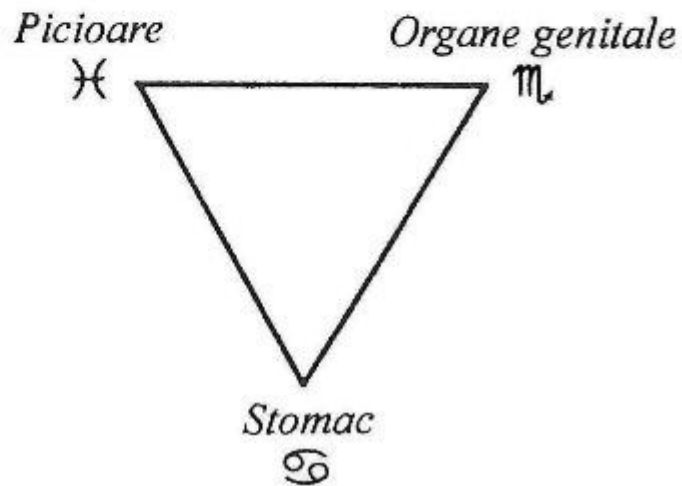

Fig. 2

Se poate studia prisma și din alt punct de vedere, analizând cele trei principii care există în om: intelectul, inima, voința; sau gândul, sentimentul, acțiunea. Se pot observa deasemenea multe alte fenomene sau manifestări ale vieții, de exemplu: tatăl, mama și copilul; acidul, baza și sarea; lungimea, lățimea, înălțimea; lumina, căldura, mișcarea; iubirea, înțelepciunea și adevărul etc.

Să revenim însă la trinitatea intelect (gând), inimă (sentiment) și voință (acțiune). Dacă prisma este echilaterală, ea este simbolul omului al cărui intelect, inimă și voință sunt dezvoltate în mod egal, adică al omului perfect echilibrat: gândurile sale sunt corecte, sentimentele sale sunt generoase și voința sa este capabilă să exprime prin faptele sale justetea gândurilor și

generozitatea sentimentelor sale. Totul în el este deci armonios... Desigur, acestea sunt cazuri foarte rare, iar prisma echilaterală reprezintă Inițiatul, Înțeleptul, Marele Maestru. (fig. 3)

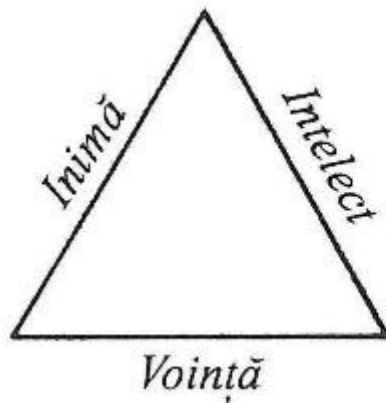

Fig. 3

Deseori, oamenii sunt triunghiuri ale căror laturi sunt inegale. Unii au latura voinței mult mai dezvoltată (fig. 4), ceea ce înseamnă că, în majoritatea cazurilor, ei se mulțumesc să realizeze proiectele altora. Din contră, alții au laturile intelectului și inimii mult mai dezvoltate decât latura voinței (fig. 5); ei judecă și analizează mult, sunt deopotrivă foarte sensibili, dar când este cazul să acționeze, să realizeze, ei așteaptă să o facă alții în locul lor.

Fig. 4

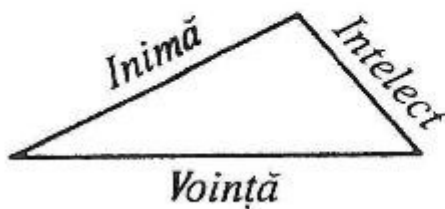
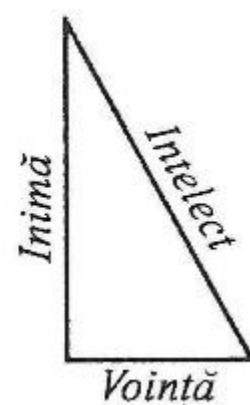

Fig. 5

Triunghiul din fig. 6 reprezintă niște persoane inteligente, active, energice, dar egoiste, dure, fără iubire, nici milă, fiindcă latura sentimentală nu este deloc

dezvoltată la ele. În timp ce triunghiul din fig. 7, unde inima și voința sunt mult mai dezvoltate decât inteligența, reprezintă niște persoane foarte bune și foarte generoase care, dorind mereu să se sacrifice, fac prostii și se lasă înșelate de alții.

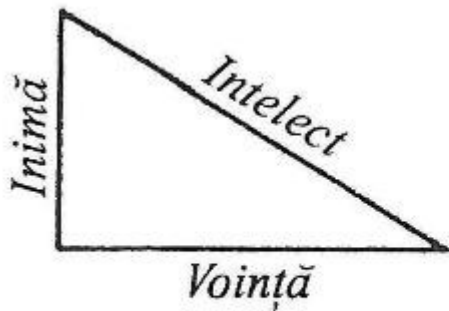

Fig. 6

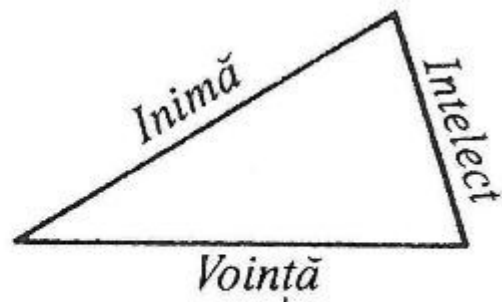
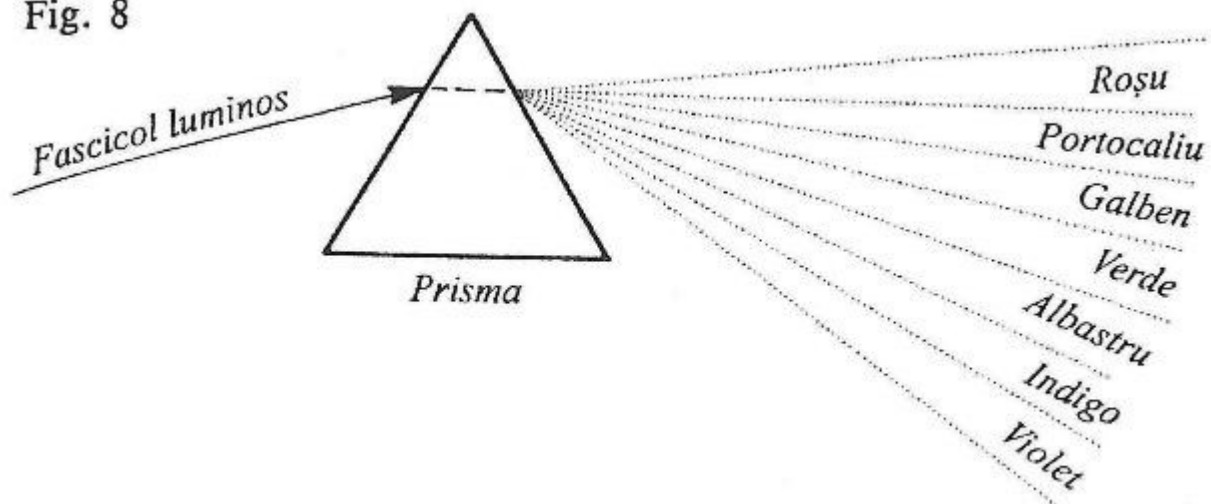

Fig. 7

Combi-națiile și cazurile ce pot fi imaginate sunt atât de numeroase încât nu pot să vi le menționez pe toate, vi le rezum numai. Esențialul constă în a înțelege că trebuie să ne străduim să devenim niște prisme echilaterale.

Atunci când vârful prisme este îndreptat în sus (fig. 8), evantaiul culorilor se întinde de la roșu (sus) la violet (jos). Dacă vârful este îndreptat în jos, este invers: violetul este sus și roșul, jos.

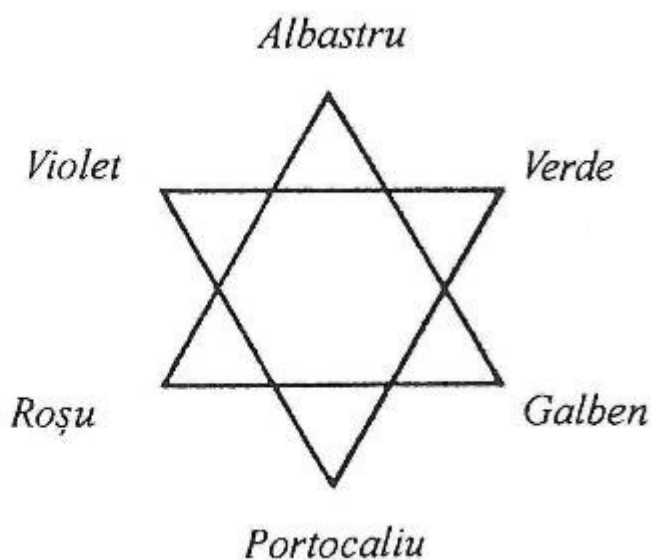
Fig. 8

Repartiția culorilor în noi are o semnificație deosebită. Roșul este legat de organele sexuale, portocaliul, de splină, verdele, de stomac, albastrul, de plămâni, iar galbenul, violetul și indigoul sunt legate de cap. Fiecare organ este vindecat de culoarea care îi corespunde.

Să considerăm acum figura următoare figură.

Fig. 9

Să începem cu roșul. Constatăm că, dacă amestecăm roșul și galbenul, care sunt situate la baza triunghiului cu vârful în sus, obținem portocaliul ce este

plasat între cele două, în vârful celui alt triunghi. La fel, amestecând galbenul și albastrul obținem verdele; amestecând albastrul și roșul obținem violetul. Dar dacă amestecăm două culori diametral opuse, cum ar fi verde și roșu, albastru și portocaliu, galben și violet, obținem niște nuațe foarte urâte. Aceste culori nu trebuie deci să fie amestecate. Se ascund mari secrete în afinitățile sau, dimpotrivă, în neconcordanțele dintre culori. Dacă nesocotim legea conform căreia fiecare ființă posedă o culoare predominantă, riscă, prin felul nostru de a acționa, să provocăm niște catastrofe. Consecințele anumitor amestecuri de sentimente și gânduri se limpezesc deopotrivă cu ajutorul acestor legi, și la fel, amestecul anumitor virtuți și al anumitor slăbiciuni. Este o întregă alchimie spirituală despre care vom mai avea ocazia să vorbim.

Dorința mea este de a vă explica, în cel mai simplu mod posibil, adevărurile fundamentale pe care vă puteți construi existența, ameliorându-vă relațiile voastre cu oamenii, cu natura și cu ființele din lumea divină. Eu mi-am propus să vă vorbesc într-un limbaj clar, simplu și exemplificativ, cu riscul de a trece drept un conferențiar puțin erudit care nu dă nici un citat din autori celebri și plictisește publicul cu idei infantile.

Luați o bucată de hârtie verde, o bucată de hârtie roșie și apropiați-le una de alta: roșul pare mai roșu și verdele mai verde. Cele două culori astfel apropiate par mai intense; dar eu vă spun, dacă le amestecați veți obține o nuanță murdară, tulbure. Este la fel cu ființele.

Faceți acum o altă experiență. Priviți o foaie de hârtie roșie timp de câteva secunde, apoi fixați brusc privirea pe o hârtie albă: veți vedea apărând verdele. Dacă ați privit portocaliul, veți vedea apărând albastrul, iar dacă ați privit albastrul, veți vedea apărând portocaliul. De ce ? Sunt acolo legi foarte interesante pe care le puteți regăsi în viața psihică. Meditați asupra unui subiect, dar după câteva momente, un sentiment sau un gând complementar apare în voi. Acest fenomen arată legătura existentă de asemenea între roșu și verde sau între galben și violet înăuntrul vostru. Fiecare virtute este legată, în om, de o altă virtute, fiecare calitate de o altă calitate, fiecare mișcare de o altă mișcare, așa cum culorile sunt legate între ele. Fiecare slăbiciune este de asemenea legată de o altă slăbiciune. Este de ajuns deci ca omul să lucreze asupra unei virtuți sau să se lase în voia unei slăbiciuni pentru a trezi în el alte virtuți sau alte slăbiciuni.

Se poate produce chiar un fenomen și mai curios: lucrezi să trezești o virtute, și constăți apariția unui viciu. Uneori contrariul este deopotrivă adevărat. Anumite slăbiciuni, anumite defecte pot trezi o calitate, o virtute.

Aceste fapte ne ajută să înțelegem cum o persoană care s-a rugat de-a lungul anilor, care s-a închinat, care a fost un model de virtute, devine într-o zi victima unei pasiuni atotputernice, căzând pradă dezmățului. Cum au trezit aceste ființe în sufletul lor Infernul, când au chemat Cerul ? Și invers, se pot vedea unii criminali, destrăbălați, care devin niște sfinți, niște modele de bunătațe, de puritate și sacrificiu.

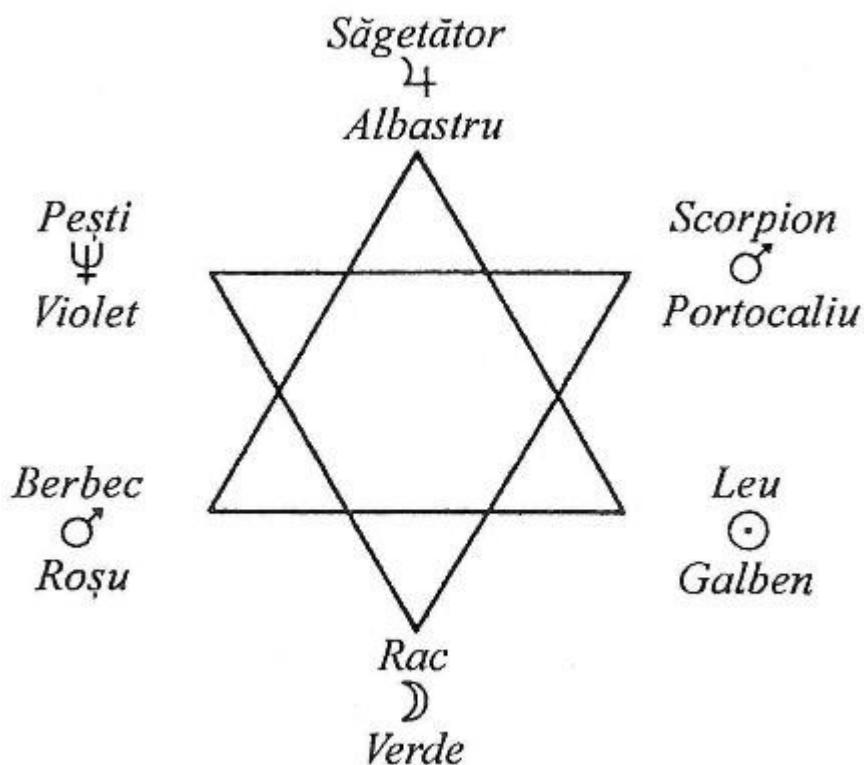
Dorești puritatea, dar adesea ești vizitat de impuritate. Dorești înțelepciunea, dar adesea îți face plăcere să ascuți sau să privești niște prostii. De ce se spune în Evangheliile că trupul se opune spiritului ? Ați observat arborii pentru a vedea cum sunt legate crengile de rădăcini ? Când crengile se încrucișează, devin mai lungi și mai groase, rădăcinile se dezvoltă și de asemenea se înfig din ce în ce mai adânc în pământ. Dacă omul ignoră cum este legată lumea superioară de lumea inferioară, va fi deseori mirat de rezultatul eforturilor sale. Dar vom reveni altă dată asupra acestei probleme.

Culoarea roșie este legată de organele genitale, iar culoarea verde de stomac și ficat. Dacă în noi culoarea roșie nu este pură, ea va produce o culoare verde care, nici ea, nu va fi pură și clară, iar stomacul și ficatul vor fi deranjate și nu își vor putea îndeplini bine lucrarea. Toate culorile au o legătură între ele. Cel care urmează calea înțelepciunii (galbenul) este în mod inevitabil determinat să îl adore pe Creatorul Universului, pe Maestrul acestei înțelepciuni infinite, iar culoarea violet, cea mai spirituală dintre toate, care corespunde adorației, începe să îl viziteze. Invers, cel care-L adoră pe Dumnezeu, care Îl caută peste tot și lucrează să rămână tot timpul în comuniune cu El, primește încet-încet culoarea galbenă: el începe să devină înțelept.

Câte mistere sunt ascunse încă în lumină ! La început a fost lumina... (A se vedea conferința : “La început a fost Cuvântul”. Opere complete, Vol. 9). A cunoaște lumina înseamnă a cunoaște totul.

Tocmai v-am menționat că pentru alchimiști și astrologi există 4 elemente fundamentale: focul, aerul, apa, pământul. Iar dacă observăm natura, vom constata că apa și focul sunt cauza majorității fenomenelor produse la suprafața pământului.

Să considerăm schema următoare: ea reprezintă cele două triunghiuri ale focului și apei reunite. Cei dintre voi care se ocupă de astrologie vor înțelege profunzimea acestui simbol.

Triunghiul focului conține cele trei culori: roșu, galben și albastru. Roșul corespunde Berbecului, galbenul, Leului, și albastrul, Săgetătorului. Aceste corespondențe sunt în acord cu natura semnelor și planetelor care își au aici domiciliul. Berbecul este domiciliul lui Marte, planeta roșie, activă, energetică, combativă. Leul este domiciliul Soarelui. Săgetătorul este domiciliul lui Jupiter, planeta religiei, a spiritualității.

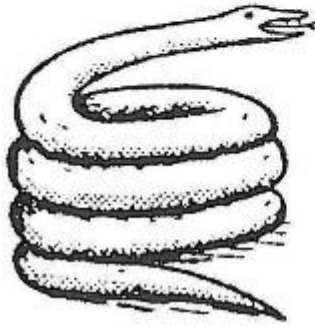
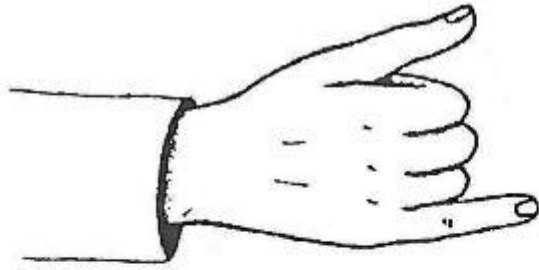
Triunghiul apei conține semnele Racului, Scorpionului și Peștilor. Verdele este legat de Rac, portocaliul de Scorpion, și violetul de Pești. Racul este domiciliul Lunii care domnește asupra imaginației, a sensibilității. Scorpionul este o altă casă a lui Marte, casă a independenței, a agresivității, a orgoliului. Peștii sunt casa lui Neptun, casa mistică, la granița a două lumi.

Să revenim acum la cuvintele lui Iisus: „De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu”. Pentru că apa, principiul feminin, receptiv, corespunde inimii, iubirii, iar focul, principiul masculin, emisiv, corespunde spiritului, înțelepciunii, trebuie să facem să se nască aceste două principii, iubirea și înțelepciunea, pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu. Fiindcă iubirea și înțelepciunea dau naștere adevărului. Cineva

zice: „Eu posed adevărul”. Dar posedă el iubirea și Înțelepciunea ? Inima sa este atât de mare pentru a cuprinde întreaga lume ? Intellectul său înțelege legile naturii ?... Nu. Atunci, el nu posedă adevărul. Adevărul este copilul apei și al focului, al iubirii și înțelepciunii; iată tatăl și mama sa. De aceea bărbații sunt, în mod simbolic în legătură cu înțelepciunea și femeile, cu iubirea.

Când intelectul nostru va fi ca soarele și inima noastră ca apa curgătoare a izvorului, atunci ne vom naște a doua oară. În astrologie se ține cont numai de tema nașterii fizice, de la prima respirație a copilului, dar nu este de ajuns. Nu se poate cunoaște destinul, nici caracterul unei ființe doar după tema nașterii fizice; trebuie să se țină cont și de tema concepției și chiar a celei de-a doua nașteri ce corespunde momentului când conștiința devine supraconștiință, când ființa este iluminată, înnoită în cealaltă lume. Este bine să se aleagă niște momente perfecte în cer pentru a da naștere unui copil pe pământ, dar nu este necesar să se cunoască astrologia pentru a te naște a doua oară. Dacă ai lucrat pentru a dobândi niște virtuți, dacă trăiești după legile iubirii, ale înțelepciunii, ale purității, este de ajuns pentru a te naște din nou, pentru a intra în noua viață. Pentru că această nouă viață nu are nevoie atât de mult de niște cunoștințe teoretice: ea este o stare de conștiință, un ansamblu de gânduri, de sentimente și fapte pe care trebuie să le trăiești pentru binele celorlalți și pentru binele propriu.

În mod evident, chiar dacă Știința Ezoterică nu este de ajuns pentru a accede la această stare de conștiință superioară pe care o numim a doua naștere, ea ne poate ajuta să pătrundem în profunzime sensul celor mai mari mistere. Este deci un lucru bun să studiem alchimia, astrologia, magia, Cabala. Dar ca să înțelegem bine aceste științe, trebuie mai întâi să le studiem în om. Nu vom înțelege alchimia dacă nu începem prin a studia adevărata alchimie; nutriția. Nu vom înțelege astrologia dacă nu studiem respirația și circulația, pentru că inima este soarele care strălucește asupra celorlalte planete, organele. Cabala, cu toți sefiroții și ierarhiile îngerești, se află în capul nostru. Cât despre magie, ea se găsește în gesturile noastre. Da, omul este un magician fără să știe și deseori chiar un magician negru, pentru că prin gesturile, privirile, cuvintele, expresiile feței sale și întreg comportamentul, el produce în lumea vizibilă și în lumea invizibilă niște efecte negative.

Exercițiile ce vi le voi arăta sunt niște gesturi de magie bună, magie albă. Magii deseori reprezentați cu o baghetă în mână; cunoașteți toți caduceul lui Hermes care poartă doi șerpi înlănțuiți. Hermes este numele grec al zeului Mercur, iar planeta Mercur domnește asupra Gemenilor. Constelația Gemenilor este legată de brațe, și de altfel, dacă ați remarcat, cele două mâini reprezintă niște șerpi. Cel care cunoaște cei doi curenți esențiali în natură acționează cu cele două mâini ale sale ca și cum ar fi el însuși o baghetă magică.

Exercițiile ce vi le voi arăta sunt bazate pe cunoașterea curenților care străbat universul. Dacă le faceți cu atenție și în mod conștient, vă veți ameliora sănătatea și echilibrul în toate planurile. Există mai mulți curenți în univers, dar cei mai importanți sunt doi: curențul ascendent care merge din centrul pământului în centrul soarelui, și curențul descendent care se îndreaptă în sens invers. Primul exercițiu pe care vi-l voi arăta are ca scop atingerea curențului descendent, de a-l atrage și a-l face să circule perfect în noi. Cel de-al doilea exercițiu se referă la curențul ascendent.

Aceste două curențe, ascendent și descendent, se întâlnesc în organismul nostru la înălțimea plexului solar care le asigură fuziunea și bună repartizare în întreg corpul. Este foarte important, iar dacă acești doi curenți nu se amestecă sau nu se repartizează în mod echilibrat, sănătatea noastră se poate repede distruge. Este deci necesar să veghem zilnic asupra acestei circulații armonioase a curenților în noi. Acesta este scopul exercițiilor ce le voi face

acum în fața voastră. (Demonstrație a primelor două mișcări de gimnastică – A se vedea Opere Complete, vol 13, descrierea detaliată a acestor exerciții).

În Bulgaria, am locuit un timp în orașul Târnovo unde Fraternitatea noastră se reunea în fiecare an în jurul Maestrului Peter Deunov. Locuiam cu un prieten, într-o casă mică construită în mijlocul pomilor și viilor. Ceea ce am să vă povestesc este foarte interesant atât din punct de vedere spiritual, cât și științific. Într-o zi, o coțofană a făcut o gaură în oblonul unei ferestre. Puțin după aceea, albinele s-au instalat între obloane și geamurile ferestrei închise, și au început să-și pregătească fagurii de ceară. În fiecare zi puteam observa din interior cum lucrau. Îmi plăcea mult și am văzut niște lucruri extraordinare rare din punct de vedere științific. Mulți specialiști în albine au construit chiar stupi de sticlă pentru a le putea observa munca, dar albinele tapitează deseori pereții cu o materie opacă pentru a se ascunde de privirile oamenilor. În timp ce acolo, ele nu se ascundeau de mine, nici de numeroșii prieteni care veneau să ne viziteze, și am trăit deci în această cameră ca într-un stup. Camera era plină de parfum delicios, atât de îmbătător încât devenea aproape insuportabil. Mi-am dat seama că acest miros mă facea să mă dedublez și să trăiesc într-o lume invizibilă.

Când am observat munca albinelor, am înțeles cât de pure, de evaluate sunt, dar și că ne dau un minunat exemplu de societate superioară. Nu vă pot explica aici tot ce am văzut, dar aș putea să vă spun că am înțeles că albina, care prepară mierea, această hrană gustoasă, extrasă din flori, este simbolul adevăratului discipol al Fraternității Albe. Albinele au rămas în sufletul meu ca imaginea perfectă a ființei care știe să pregătească mierea spirituală în propria viață.

Albinele nu s-au născut din pământ; nu există alte insecte care se pot compara cu ele. Ele au venit de pe planeta Venus special pentru Inițiați, asceți, pustnici și toți cei ale căror gânduri sunt în mod constant îndreptate spre mântuirea umanității, spre Cer, spre Dumnezeu. Acolo unde locuiesc acești înțelepți, pustnici, nu există multă hrană; ei se gândesc la Dumnezeu, dar Dumnezeu se gândește și El la ei, și de aceea a trimis albinele pentru a le pregăti această hrană specială. Atunci când Pământul a văzut așa ceva (poate este o legendă), a devenit gelos; el a vrut să fabrice de asemenea niște insecte asemănătoare cu albinele și a creat viespile. El nu a putut descoperi cum prepară albinele mierea, iar viespile sunt capabile să confecționeze numai niște faguri de ceară. Viespile reprezintă discipolii răi care știu numai să mănânce

mierea și nu să o prepare, discipolii egoiști care se servesc pe ei înșiși înainte de a-L servi pe Dumnezeu. De aceea secretele naturii rămân ascunse.

La ce folosește acul albinelor ? Vă gândiți că le folosește să îi înțepe pe oameni sau animale. Nu. Albinele se folosesc de el mai puțin ca să se apere (pentru că mor dacă înțeapă), și mai mult pentru prepararea mierii. Din acul lor curge o substanță specială pe care ele o amestecă cu mierea, pentru a o face să nu putrezească. Când mierea nu conține această substanță, ea nu este bună pentru consum.

Trebuie de asemenea să știți că albinele sunt atât de sensibile încât distinge persoanele bune de cele rele. Ele nu vor să rămână niciodată lângă un om nedrept, necinstit, îl părăsesc imediat. Albinele detestă deopotrivă lipsa de armonie și vibrații haotice: frica, de exemplu. Nu le place nici să te apropii de ele dacă miroși a usturoi. În acest caz, se năpustesc imediat asupra vizitatorului. Înțelegeți acum de ce se produce o revoluție în stomacul vostru dacă mâncați la aceeași masă usturoi și miere.

Albinele reprezintă a șasea rasă, noua cultură care va veni. Ele iubesc simetria. Ați văzut simetria celulelor lor hexagonale ?... Ele posedă știința culorilor și a proprietăților diferitelor flori. Ele sunt simbolul ființelor care s-au născut a doua oară.

Cel care s-a născut a doua oară reprezintă un izvor de unde țâșnește o apă pură și pe malul căruia se instalează o întreagă civilizație. Religia sa este adevărata religie a iubirii divine și a înțelepciunii divine. Întregul univers constituie pentru el adevăratul templu al Domnului în care soarele este marele preot și astrele sunt niște candelă. Cel care s-a născut a doua oară este cel căruia toate canalele subtile îi sunt în sfârșit deschise, pentru a absorbi iubirea și înțelepciunea. El reprezintă de asemenea prisma perfectă care repartizează cele șapte forțe binefăcătoare în întreaga sa ființă și le proiectează pentru binele tuturor celor care se află în jurul său. El știe să folosească puterea focului asupra apei. El studiază adevărata alchimie, adevărata astrologie și adevărata Cabală care se găsesc mai întâi în el însuși. El este atent la toate gesturile sale, la toate mișcările chipului și corpului său, veghează la toate cuvintele pentru a deveni un adevărat mag alb.

Omul născut a doua oară devine asemănător albinelor; el nu mănâncă frunzele, ci culege florile pentru a le extrage esențele cele mai delicioase. El știe să fabrice mierea.

Eu nu vreau să vă instruiesc cum ar face-o un Maestru, fiindcă întreaga știință, toate cunoștințele se află în voi, pentru că voi sunteți niște fii și fiice ale Domnului. Vorbind împreună, am putea să ne reamintim tot ceea ce știm, de foarte mult timp, de când am ieșit din sânul Divinității. Numai aceasta trebuie să încercăm să facem în cursul reuniunilor noastre.

Vă doresc să vizitați într-o zi cele șapte lacuri de la Rila lângă care vom trăi în fiecare vară în aer curat, sub razele soarelui, respirând în libertate, cântând, bucurându-ne mulțumindu-I Domnului pentru toate binecuvântările sale și dorindu-ne lângă apa pură să devenim asemănători izvorului de la Rila.